

מסורת הש"ס

(א) שבת קמ"ז: (ב) [מנחה]
מפי ר"ג שחול גורם כאן:
ש"ת כחוד ברחמים לא גזר,
(ג) [לעיל פה: (ד) [קידושין
ג: וש"נ: (ה) [גי' ר"ף
ורא"ש רכ"א] וכד"י רב,
(ו) [לעיל פה: (ז) [ב"מ:
דבנ"ה: (ח) [לעיל פה:]

מנהל תחנת ה"ח

(א) גם' אלמלא קני והדר
תני וחורבא מחזיר:

מוסף רש"י

ומציחה בחלון. הממוכה
לסמל המרחץ ושבת קודש.
ומותבין אשמעתין. יש
לי להשיב על דברי (קדושין
ב:) אשמעת עמנו (גמין
דח) ארדיה גוסייה קא
מטיב (מוחזות חס).
הרץ עלך ביצר
משתהמין

רבינו חננאל

[illegible]

אנשי עבריה. בעלי מלאכה היו: מספג אדם. יום טוב ובשנת
אם רחוק בזמן מסתפג באלונומית ואין חוששין שמה יסחטו: לאליירין.
לענין: לא אורז דבר. סמיתו: אף מביאם בידו. ואין חוששין שמה
יגליון ויחטו: לא שט. שמחלה מליה מתרת בגזוחרת לרבנן אלא
למלאות: אבל לשפוך. שופכין בנקב
למים אסור ממני שזהה מליך
השופכין לא למחלה הגזוחרת: מה
בין זה לעוק. דמתן במתני' (ולקמן) חלה
שפוחתה מארבע אמות אין שופכין
למכה מים בשבת אלא"כ עשו לה
המורה גומא מחוקק אפסית ומי עלה
(ושם): אע"פ שמחלה שפוחתה מנעוד
יום שופכין לה מים בשבת ואף על פי
שהמים יוצאין הימנה לרה"ר: הפס
סיימי מיל. המים עשויין לנלות
ולבטל בעקב הלכך בן ספיר
אדעתא דליבטלו בדוכמיהו קא
לפיך ואי נפקי לבד לאו מחשבתו
שהי' הוא ולא נפקייהו מחשבתו ושרי
דלמיילי אכיוון אסור ממש ליכא דיע
ברשות היחיד שפך אבל הכא מידע
דיע דודאי נפקי ולא סיימי: אפילו
לשפוך נמי שרי. דלאחר א"כ איכפת
לה' דליפוק לגריא אבל חלה שפוחתה
מארבע אמות יחלה לה' דליפוק לבד
שלא ילכך את חצרו הלכך בעי עוקה
דבעוקה יחלה ליה דליבטלו:
בספוכה. שאינה חרוקה מתחתיה
במשך הכותל ארבעה עשרים. ואי
שמעתי שאינה גבוהה ממנה עשרה
אז' מניין שכן הפלגה בהם"ש גבוהה
אלא כדכתיב דמתני' (בבב"א) חלה
ומתפחת ועוד לר' מה י"ל גבוהה חר
גבוהה הא איהו דלמך (גמ' ד' פג):
אסורין ועוד מהא מתניתא מותבין
חיובתא שפוחת בסיקין (גמ' ו' פד): ואי
רב גופיה דקדימין בגו עשרה דהדי
אוקמה היי' מותבין לה ואי דהרנא
בגון דקיימין בגו עשרה דהדי מלי
דמזיגין: עליונה מוסרם. דלמיתין
דאין תשמיש לתחתונה בעליונה אלא
דכך ארי זריקת משך ארבעה עשרים
ורב תעמינה דלמך א"כ ארס אסור
לא מה ענין דכך ארי: י' ש"ס בשבת
והורב מוהיר לבעלים. השבח ס"ד
דהי קאמר מותר לגזול בשבת
רשימת להשתמש בה בחורבנו של
מזביו הספוחה כי הי' דרגול של

ביצד משתתפין פרק שמיני עירובין

הנני תיבני והנני לא תיבני. מימה לרבי דנחמ' שבת צפקן הורק
(דף ק:) אמרין דשופקין דספיה שדי להו אדופני דספיה
משום דכחו בצרמלית לא גזרי ואע"ג דנפלו מיד לצרמלית ומהאי
שעמא נמי לישתרי הכא ואפילו לינחא בתרא לא שריא לשפוק אלא

ואנשי טבריא כמו שלא יבטל ממלאכתו דמי
ומסתפגין באלונגות מאי היא ^בדחניא
ומסתפג אדם באלונגות ומניחה בחלון ולא
ומסגרנה לאולירין מפני שחשודין על אותו
דבר ר"ש אומר אף מביאה בידו לתוך ביתו
אמר רבה בר רב הונא לא שנו אלא למלאות
אבל לשפך אסור מתקין לה רב שזכי
ויכי מה בין זה לעוקה הני תיימי והני לא
תיימי איכא דאמרי אמר רבה בר רב הונא
לא תימא למלאות הוא דשרי לשפך אסור
אלא לשפך נמי שרי אמר רב שזכי פשיטא
היינו עוקה מהי דתימא הני תיימי והני לא
תיימי קמ"ל ^ווכן שתי גוזטראות זו וכי:
אמר רב הונא אמר רב לא שנו אלא במכורה
אבל במופלגת עליונה מותרת ורב לעמיד
דאמר רב ^זאין אדם אוסר על חבירו דרך
אוויר אמר רבה א"ר חייא ורב יוסף אמר רבי
אושעיא יש גול בשבת וחורבה מחויר
לבעלים הא גופא קשיא אמרת יש גול בשבת
אלמא ^חקניא וחורבה מחויר לבעלים אלמא
לא קניא הכי קאמר יש דין גול בשבת כיצד
דחורבה מחויר לבעלים אמר רבה ^טומותבינן
אשמעתין וכן שתי גוזטראות זו למעלה מזו
ויכו' ואי אמרת יש דין גול בשבת אמאי
אסורות אמר רב ששת הכא במאי עסקין
כגון שעשו מחיצה בשותפות אי הכי כי
עשו לתחונה נמי כיון דעשו לתחונה גלוי
גלוי דעתה דאנא בדרך לא ניהא לי:
מתני' חצר שהיא פחותה מארבע אמות

בשבת אא"כ עשו לה עוקה מחזקת סאתים מן הגב
מכפנים אלא שמבחוץ צריך לקמור מכפנים אין צריך
ר' יבבי שהוא קמור ארבע אמות ברה"ר שופכים לתוכו
יוג או חצר מאה אמה לא ישפוך על פי הכיב אבל
ירדן לביב יהצצר והאכסדרה מצטרפין לארבע אמות
נגד זו מקצתן עשו עוקה ומקצתן לא עשו עוקה את
שלא עשו עוקה אסורין: **גמ'** מ"ט אמר ר' רבה מפני
סאתים מים בכל יום בארבע אמות אדם רוצה לזלף
פחות

בגלותו כאשר גולים ונעשים רשותו וחורבה מחזיר לבעלים משמע
למח אסור להשתמש בה: **יש דין גול**. דין השבח גולה ויורג ברשות
היה. הא' רשותא דעליונה היא ותחומיה וז' שלא כדון משמשת
ליונה דמחשבות: **יש עשו**. בני תחומה לתחומה אם יש להם
דסקלק נפשה שבח מיה דהא מחזיה וז' אינה נעשית אלא להיתר
גומא: **סאחיס**. גמ' מפרס טעמא דשעורא: **מן הנקב ולמטה**.
מזר בין שפחה ברה"ר סמוך לחצר: **אלא שמכחזר לירק לקמור**.
עשו לקח שופין כחצר לרה"ר: **שכח קמור כחצר ארבע אמות**
יש עשו להסתפק בכל יום: **דמימי מרא** וז' ומי לא
כי נפקי לבראי לאו להכי איכיון וכיון דלא נתקיימה מחשבתו שרי
הו' אינו גופיה אלא מחזיון ויאלץ הלכך ב' מיכיון שרי לכתמה:
ז' יליחא מזה אמה איכיון יבטל בני דבוגייה' קא שפך מקחיה
ליפקי כחצרם גמ' [עבד] שפך שמה יאמרו לנורו של פלוני מקחיה
שופין בה מימיה: **מקלס**. בני האמה עשו עוקה בחצר וצני
הא ארבע אמות שרי: **אזר רובה גולסן**. שראיה היא לוקח להדין
[עס] וכיון דרובה גולסן אי נמי שפך להו ויפקי לא ממקיימה שכתבו:

[illegible]

פת.

עין משפט
גד מצוה

[illegible]

רבינו חננאל (המשך)

בחרה אלא את עיר
החברה ויחזיר לבועלם
כמוס חתונה בעצת אלה
אמר אלה אלא
והחזיר כהן קנאז. אלא
רבה ומתחילין על
השמהנה ארץ. שהנהנה
בכחות מצורי בנולה
הדמכות בגולה קנאז.
התכן שהי גונוטארות
הנז למעלה מזו
לעלייתו מציגה למעלה.
למטה עזר שו על
מציגה עשרה. אלא שו
לחתונה שחיתן אסורות.
והא העלינה החזקה
מערב על בני החתונה
בגולה. ואם כן הוא
היך גול בשבת קנאז
הגולה. אמאי 'עלייתו'
(הלך על מציגה)
למעלה ולמטה וזו
לחתונה אסורות. דגול
העלינה ורספתה, אלא
עלינה אמאי אסורה
היך על מציגה.
ורשה חתונה ששוכרת
עזר אתה חתונה בקרוב.
אלא מקדתי' שחיתן
אסורות עז שערורי.
ש"מ שאין גול בשבת.
וכי כל אחד אסורה
על חבתה. וספר רב
ששה כגון שחיתן
בשבתות. שגלית דעה
דלא (אמר). (בכח)
גזילה (קנאז). ונעשה
כאלו שני כמים בחצר
אחת שצריכין עירור.
ומקשי' א הכי שני מציגות
לחתונה שני מציגות
למעלה בעירור. ועזר שו
למטה התייעל אסורות
עז שערורי. דלא אמרת
נעשו כשני כמים בחצר
אחת. ומקשי' כן חזרו
ורשו לחתונה מציגות
למטה סליק' נמשיכה
התעלינה. דגליא
דעה אלא רחא אלי
שחיתן חזרו. ומציגות
אבל כל אחת זכחה
לעצמה. לפיכך חתונה
מותרות. וירושלמי.
הנהני על עקביה הדי
עזר ברבי. חתונה
שבים. והבאתה אליו
והתיר גונוטא. ר' אבא
ר' יוסי ור' אבהו
אמרו בשמחשתו דרן
הקבא אבל שמחשתו
מחזר חתונה. וזו כן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones